

РЕШЕНИЕ

№ 1190

гр. София, 21.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **9969** по описа за **2012** година докладвано от съдия Юлия Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс](#) (АПК) във връзка с [чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания](#) (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Б. Х. М., с ЕГН [ЕГН] и адрес [населено място], [улица], против Решение на Софийски районен съд от 17.09.2012, НО 12 - ти състав постановено по нахд № 19081 по описа на съда за 2011 година.

Жалбоподателят обжалва решението на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление № 86312 от 22.08.2011 г., издадено от Д. Д. Д. на длъжност началник отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на Б. Х. М. ЕГН - [ЕГН], живущ в [населено място], [улица] на основание чл.47, ал.2, във връзка с чл.47, ал.1, б."а" и чл.53 от Закона за административните нарушения и наказания, чл. 189, ал.4 и чл.177, ал.1, т.2, пред. 1 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание: „глоба" в размер на 100,00 /сто/ лева за извършено нарушение по чл. 150 от ЗДвП и на основание чл. 181, т.1, пред. 1 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание: „глоба" в размер на 30,00 / тридесет/ лева за извършено нарушение по чл. 147, ал. 1 от ЗДвП. Излага твърдения, че така постановеното решение е незаконосъобразно, поради допуснато нарушение на материалния закон. Счита, че в хода на съдебното следствие е установено по несъмнен начин, че е

правоспособен водач на МПС от съответната категория, поради което налице е нарушение на чл. 150а, ал.1, а не на чл. 150 от Закона за движение по пътищата, както е констатирано от контролните органи. Моли съдът да отмени решението на Софийски Районен Съд и да постанови съдебен акт, с който да отмени процесното наказателно постановление. В проведеното по делото пред настоящата инстанция съдебно заседание касатора не се е явил и не изразява становище по същество на жалбата.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител в съдебното заседание и не дава становище по същество на жалбата.

Представителят на СГП счита, че касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Пред съдебната инстанция не е направено искане за събиране на доказателства и такива не са приети.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по [чл. 218, ал.1 и ал. 2 от АПК](#), намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Със съдебно решение на Софийски Районен Съд от 17.09.2012 , НО 12 - ти състав, постановено по нахд № 19081 по описа на съда за 2011 година е потвърдено изцяло Наказателно постановление № 86312 от 22.08.2011 г., издадено от Д. Д. Д. на длъжност началник отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на основание чл.47, ал.2, във връзка с чл.47, ал.1, б."а" и чл.53 от Закона за административните нарушения и наказания, чл. 189, ал.4 и чл.177, ал.1, т.2, пред. 1 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание: „глоба" в размер на 100,00 /сто/ лева за извършено нарушение по чл. 150 от ЗДвП и на основание чл. 181, т.1, пред. 1 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание: „глоба" в размер на 30,00 / тридесет/ лева за извършено нарушение по чл. 147, ал. 1 от ЗДвП.

В законоустановения срок е подадена касационната жалба от Б. Х. М., който е процесуално легитимирано лице, поради което жалбата му е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна по отношение наложеното наказание за нарушение на чл. 150 от Закона за движение по пътищата.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото - показанията на свидетелите П. Н. К. – актосъставител и М. С. В. – свидетел по съставяне на акта, писмените доказателства от административната преписка, както и представените в хода на съдебното производство писмени доказателства, а именно разпечатка на личния картон на Б. М., видно от който същия се води на отчет като водач и има правоспособност като водач на МПС от категория „А”, „В” и „М”.

Въз основа на събрания в първоинстанционното производство доказателствен материал, районният съд е приел за установено, че на 11.08.2011 г. около 13. 30 часа в [населено място] по [улица]от [улица]към [улица]жалбоподателят М. управлявал мотоциклет с ДК № СК 0733, негова лична собственост. Водачът бил спрял за проверка от служителите на ОПП - СДВР - П. К. и М. В., при която било установено, че същият управлявал ППС със свидетелство за управление с изтекъл срок, валидно до 12.07.2011 г., както и че мотоциклета не е представен в срок на годишен технически преглед. За констатираното нарушение на чл.150 и чл. 147, ал.1 от ЗДвП

на М. е съставен АУАН № 86312 от 11.08.2011 г. от мл. автоконтрольор П. Н. К. в присъствието на свидетеля при установяване на нарушението М. С. В.. Жалбоподателят не се е възползвал от правото си да направи възражения при запознаването си с акта за установяване на административно нарушение. Въз основа на така съставения акт №86312 от 11.08.2011 г. е издадено процесното наказателно постановление № 86312 от 22.08.2011 г., с което на М. е наложено административно наказание: „глоба“ в размер на 100,00 /сто/ лева за извършено нарушение по чл. 150 от ЗДвП и глоба в размер на 30,00 / тридесет/ лева за извършено нарушение по чл. 147, ал.1 от ЗДвП. Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото доказателства и въз основа на тях са изведени правни изводи относно това, че от показанията на актосъставителя и свидетеля при съставянето на акта, както и от събраните по делото писмени доказателства се установява, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл. 150 от ЗДвП и чл. 147, ал.1 от ЗДвП. Настоящият съдебен състав възприема изцяло установената от въззивния съд фактическа обстановка, до която съдът е достигнал след съвкупната преценка на събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Съгласно чл.218, ал.1 и ал. 2 от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН предмет на касационната проверка са само посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, съдът следи служебно.

По отношение на наложеното наказание за нарушение на чл. 147, ал.1 от ЗДвП, правилно и законосъобразно Софийски районен съд е приел, че издаденото наказателно постановление е съобразено с изискванията на процесуалния закон. Издадено е от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия при спазване на формата и производството по издаването му. Съдът е изложил обосновани изводи, че акта за установяване на административно нарушение е съставен от оправомощено лице, както и че обжалваното наказателно постановление е издадено в преклузивния 6-месечен срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН, от компетентен орган по смисъла на чл.47, ал.2 от ЗАНН, както и че е налице припокриване на установените фактически обстоятелства между акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление. Следователно в тази си част решението на въззивната инстанция е правилно и законосъобразно.

В хода на настоящото съдебно производство обаче беше установено, че наказателното постановление в частта, в която жалбоподателят е наказан за извършено нарушение по чл. 150 от Закона за движение по пътищата не съответства на материалния закон поради следните съображения: Разпоредбата на чл. 150 от ЗДвП въвежда забрана за управлението на МПС от неспособно лице. Видно от приложената по делото разпечатка на личния картон на Б. М., същият се води на отчет като водач и има правоспособност като водач на МПС от категория „А“, „В“ и „М“, следователно той не влиза в хипотезата на чл. 150 от ЗДвП. Управлението на МПС с изтекло свидетелство за управление е заложено от законодателя в разпоредбата на чл. 150а, ал.1 от ЗДвП, в която е посочено, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. Валидността на свидетелството за управление на МПС за определена категория е предпоставено единствено от притежаването на контролен талон с налични точки, съгласно чл. 157, ал.1 от ЗДвП, като правоспособността се изгубва с изчерпването на контролните точки съгласно чл.

157, ал.4 от ЗДвП. Друг фактически състав, водещ до загуба на правоспособност в закона не е предвиден, следователно изтичане на валидността на свидетелството за управление на МПС не е свързано със загуба на правоспособност. Според чл. 50, ал.1 от Закона за българските лични документи, свидетелството за управление на МПС е индивидуален удостоверяващ документ за правоспособност, следователно има официална удостоверяваща функция и изтичането на срока му за валидност не би могло да доведе до ограничаване или загуба на правоспособност за управление на МПС. Единствената последица от изтичането на срока на валидност е превръщането на свидетелството в нередовен документ по смисъла на § 1., т.2, б. „ж” от Допълнителните разпоредби на Закона за българските лични документи, използването на който се включва във фактическия състав на нарушението по чл. 81, ал.2, т.6 от ЗБДЛ. Следователно, административно наказващият орган не е приложил правилно закона по отношение на констатираното нарушение и в тази си част процесното наказателно постановление се явява незаконосъобразно и на това основание следва да бъде отменено. В частта по наложената санкция-глоба в размер на 30 лв., за извършено нарушение по 147, ал.1 от ЗДвП и по извършената служебна проверка на осн. чл. 218, ал.2 от АПК, съдът не намира касационни основания, за ревизиране на решението на въззивния съд и в тази си част, същото следва да бъде оставено в сила. Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД СОФИЯ – град, ПЕТИ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОСТАВА В СИЛА Решение от 17.09.2012 , НО 12 - ти състав постановено по нахд № 19081 по описа на съда за 2011 година, в частта, в която е ПОТВЪРДЕНО Наказателно постановление № 86312 от 22.08.2011 г., издадено от Д. Д. Д. на длъжност началник отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което е наложено на Б. Х. М. от [населено място], ул.О., №9, осн.чл. 181, т.1, предл.1 от ЗДвП „глоба” в размер на 30,00 лв. (тридесет лева) за извършеното нарушение по чл. 147, ал.1 от ЗДвП.

ОТМЕНЯ Решение от 17.09.2012 , НО 12 - ти състав постановено по нахд № 19081 по описа на съда за 2011 година, в частта с която е потвърдено Наказателно постановление № 86312 от 22.08.2011 г. издадено от Д. Д. Д. на длъжност началник отдел „Пътна полиция” при СДВР, в частта по отношение извършеното нарушение на чл.150 от ЗДвП, с което на осн.чл. 189, ал.4 от ЗДвП, чл.177, ал.1, т.2, предл.1 от ЗДвП, е наложено административно наказание- „глоба” в размер на 100,00 лв. (сто лева), като вместо него ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 86312 от 22.08.2011 г., издадено от Д. Д. Д. на длъжност началник отдел „Пътна полиция” при СДВР, в частта, в която на осн.чл. 189, ал.4 от ЗДвП, чл.177, ал.1, т.2, предл.1 от ЗДвП, на Б. Х. М. от [населено място], ул.О., №9, е наложено административно наказание- „глоба” в размер на 100,00 лв. (сто лева) за извършено нарушение по чл. 150 от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:1.

ЧЛЕНОВЕ: 2.

3.